

ข้อความสำคัญ:

พระคัมภีร์กล่าวถึงเรื่องโรมานซ์ (เรื่องรักใคร่) ของคู่สมรสแห่งจักรวาล
ในความหมายที่บริสุทธิ์หมดจดและแยกบริสุทธิ์ที่สุด —
พระเจ้าผู้อยู่ในพระคริสต์ในฐานะเจ้าบ่าวกับผู้ที่เป็นเจ้าสาวที่พระเจ้าทรงไถ่ไว้ในฐานะเจ้าสาว —
เป้าหมายแห่งการฟื้นฟูขององค์พระผู้เป็นเจ้า

การงานสำคัญอันดับแรกขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่เกี่ยวกับการฟื้นฟูนี้
คือการทำงานที่แท้จริงของพระองค์ในการเตรียมเราให้เป็นเจ้าสาวที่มีสง่าราศีของพระองค์;
ถ้าไม่มีการแบ่งแยกบริสุทธิ์ในด้านนิสัยอย่างต่อเนื่องดังที่กล่าวไว้ในเอเฟซัส 5:26 แล้ว
เจ้าสาวก็ไม่มีทางเตรียมพร้อม และวิวรณ์ 19:7-9 ก็ไม่มีทางสำเร็จเป็นจริง

คำว่า “สูงงอม” ที่ใช้ในพันธสัญญาใหม่นั้น
ชี้ถึงการที่ผู้เชื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่อย่างเต็มที่และครบสมบูรณ์ในชีวิตของพระคริสต์
ซึ่งพวกเขาได้รับมาในเวลาที่ยังเกิดใหม่

การฟื้นฟูขององค์พระผู้เป็นเจ้าคือการเตรียมเจ้าสาวของพระคริสต์
ในที่สุดเราจะถอดแบบเป็นเหมือนนางซูลาไมท์ที่อัศจรรย์ ซึ่งเป็นแบบจำลองหรือสำเนาของชะโลโม
คือภาพเลื่องลือยิ่งใหญ่และสุดยอดของกรุงเยรูซาเล็มใหม่
ในฐานะคูครองหรือเจ้าสาวของพระคริสต์

ตอนที่ 1

เจ้าสาว — เป้าหมายแห่งการฟื้นฟูขององค์พระผู้เป็นเจ้า

ข้อพระคัมภีร์: วว.19:7-9; ยช.1:29; 3:29; พพร.1:2-3; 8:14

I. พระคัมภีร์กล่าวถึงเรื่องโรมานซ์ (เรื่องรักใคร่) ของคู่สมรสแห่งจักรวาลในความหมายที่บริสุทธิ์หมดจดและแยกบริสุทธิ์ที่สุด — พระเจ้าผู้อยู่ในพระคริสต์ในฐานะเจ้าบ่าวกับผู้ซึ่งพระเจ้าทรงไถ่ไว้ในฐานะเจ้าสาว — ยช.3:29; มธ.25:6; วว.19:7; 21:2; 22:17:

1. ตลอดหลายศตวรรษที่ผ่านมา พระเจ้าทรงมีเรื่องโรมานซ์กับมนุษย์; พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างมนุษย์โดยมีจุดประสงค์เพื่อจะได้มาซึ่งคู่ครอง — ยนช.1:26.
2. พระเจ้าทรงเป็นคนรัก และพระองค์ทรงเนรมิตสร้างมนุษย์ตามพระฉายาของพระองค์เองให้เป็นคนรัก; กรณีนี้หมายความว่าพระองค์ทรงเนรมิตสร้างเราขึ้นมาเพื่อให้เรารักพระองค์ — มก.12:30; อฟ.3:14-19.
3. พระคัมภีร์ทั้งเล่มเป็นเรื่องโรมานซ์อันศักดิ์สิทธิ์ และหนังสือบทเพลงไพเราะเป็นภาพย่อของโรมานซ์นี้ — 1:2-3; 8:14:
 - (1) พระคัมภีร์เป็นหนังสือที่โรแมนติก; ความสัมพันธ์ระหว่างเรากับองค์พระผู้เป็นเจ้าควรเป็นความสัมพันธ์ที่โรแมนติกมากขึ้นเรื่อย ๆ.
 - (2) ถ้าไม่มีเรื่องโรมานซ์ระหว่างเรากับองค์พระเยซูเจ้า เราก็คือคริสเตียนที่เคร่งศาสนา ไม่ใช่คริสเตียนที่โรแมนติก — พพร. 1:2-3.
 - (3) “โรมานซ์” คือคำขอความรักอันศักดิ์สิทธิ์; ในพระคัมภีร์เราจะเห็นว่าพระเจ้าทรงเสาะหาความรักจากเรา — 2กธ.11:2.
 - (4) บทเพลงไพเราะไม่เพียงเป็นเรื่องโรมานซ์ แต่เป็นเรื่องโรมานซ์ที่เยี่ยมยอด.
4. เมื่อเรารักสิ่งใด ทั้งใจกระทั้งตัวของเราก็จะทุ่มเทไปที่สิ่งนั้น ตลอดจนถูกยึดครองและถือครองด้วยสิ่งนั้น — 1ตธ.6:10-11; 2ตธ.3:2-4; 4:8, 10ก; ตต.1:8:
 - (1) “การรักพระเจ้าคือการทุ่มเททั้งตัวของเรา คือวิญญาณ, จิต, และกาย รวมทั้งใจ, จิต, ความคิด, และกำลัง (มก.12:30) ลงไปบนตัวของพระองค์อย่างสิ้นเชิง นั่นก็คือการยอมให้พระองค์ยึดครองทั่วทั้งตัวของเรา และตัวเราสูญเสียไปในพระองค์” (1กธ.2:9 คำอธิบาย 3).
 - (2) การรักองค์พระเยซูเจ้าคือการชื่นชมพระองค์, นำทั้งตัวเรามุ่งไปยังพระองค์, เปิดออกต่อพระองค์, รับสุขพระองค์, ให้พระองค์เป็นอันดับแรก, เป็นหนึ่งกับพระองค์, ดำเนินชีวิตพระองค์, และกลายเป็นพระองค์ — มธ.26:6-13; 2กธ.3:16; มก.12:30; กซ.1:18; 1กธ.6:17; ฟป.1:20-21; บทเพลงที่ 366 ข้อ 2.

II. วิวรรณ์ 19:7-9 เปิดเผยถึงพระคริสต์ในฐานะเจ้าบ่าว:

1. การสมรสของพระเมษโปดกเป็นผลลัพธ์จากการสำเร็จครบถ้วนของแผนการบริหารแห่งพันธสัญญาใหม่ของพระเจ้า; แผนการบริหารนี้มีเพื่อให้ได้รับเจ้าสาว ซึ่งก็คือคริสตจักรสำหรับพระคริสต์ ผ่านการไถ่ทางด้านหลักกฎหมายของพระองค์และโดยการช่วยให้รอดทางอินทรีภาพในชีวิตอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ — ยนช.2:22; รม.5:10; วว.19:7-9; 21:2, 9-11.
2. เจ้าสาวของพระคริสต์ในวิวรรณ์บทที่ 19 ประกอบด้วยผู้มีชัยชนะทั้งหมด — ข้อ 7-9; เทียบ ยนช.2:22; มธ.16:18.
3. ผู้มีชัยชนะทั้งหมดจะกลายเป็นกรุงเยรูซาเล็มใหม่ในฐานะเจ้าสาวของพระคริสต์เป็นเวลาหนึ่งพันปีในระยะเริ่มต้นและใหม่สุด — วว. 19:7.
4. ในที่สุด ผู้เชื่อทั้งหมดจะร่วมกับบรรดาผู้มีชัยชนะมาทำให้กรุงเยรูซาเล็มใหม่สำเสร็จสุดยอดและสำเร็จครบถ้วนอย่างครบบริบูรณ์ มาเป็นภรรยาของพระคริสต์ในฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ตลอดชั่ววันนิรันดร์ — 21:2, 9-11.

III. เจ้าสาวคือเป้าหมายแห่งการฟื้นฟูขององค์พระผู้เป็นเจ้า — 19:7-9:

1. “การสมรสของพระเมษโปดกนั้นมาถึงแล้ว” — ข้อ 7ข.
 - (1) ในตอนต้นของหนังสือกิตติคุณโยฮัน เขากล่าวถึงพระเมษโปดกกับเจ้าบ่าว ส่วนในหนังสือวิวรรณ์ เขากล่าวว่าการสมรสของพระเมษโปดกมาถึงแล้ว — ยช.1:29; 3:29.
 - (2) หลังจากการถูกรับขึ้นไปของวิสุทธิชนส่วนใหญ่ (วว.14:16; 1ตธ.4:15-16) และการพิพากษาที่บัลลังก์แห่งการพิพากษาของพระคริสต์เพื่อประทานบำเหน็จแล้ว (วว.11:18; 2กธ.5:10) เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อมาในทันทีควรจะรวมถึงการสมรส

ของพระเมษโปดกด้วย (วว.19:7ข):

ก. หากเราได้รับบำเหน็จที่ปลั่งแก่แห่งการพิพากษาของพระคริสต์ เราก็จะมีส่วนในงานเลี้ยงสมรส.

ข. หากเราไม่ได้รับบำเหน็จและไม่ได้การรับรองจากองค์พระผู้เป็นเจ้า เราจะไม่พินาศ แต่จะประสบกับการสูญเสีย เหมือนที่กล่าวไว้ใน 1คร.3:15.

2. “เจ้าสาวของพระองค์ก็ได้เตรียมตัวพร้อมแล้ว” — วว.19:7ค:

- (1) “เจ้าสาวของพระองค์” ในข้อนี้ ถ้าแปลตามตรงก็คือ “ภรรยา” โดยหมายถึงคริสตจักร (อฟ.5:24-25, 31-32) ซึ่งเป็นเจ้าสาวของพระคริสต์ (ยส.3:29).
 - (2) ถ้าดูตาม วว.19:8-9 ก็เห็นว่าภรรยาหรือเจ้าสาวของพระคริสต์ประกอบไปด้วยเหล่าผู้เชื่อที่มีชัยชนะในช่วงอาณาจักรพันปีเท่านั้น ขณะที่เจ้าสาวหรือภรรยาที่อยู่ใน 21:2 นั้นอยู่หลังอาณาจักรพันปีไปจนถึงโลกนิรันดร์ โดยประกอบไปด้วยวิสุทธิชนทุกคนที่ได้รับความรอดแล้ว.
 - (3) ความพร้อมของเจ้าสาวนั้นขึ้นอยู่กับความสูงงอมในชีวิตของเหล่าผู้มิชชั่น — 19:7; ฮธ.6:1; ฟป.3:12-15; อฟ.4:13.
 - (4) เราต้องประดับตัวและทำให้กรุงเยรูซาเล็มใหม่สำเร็จสุดยอดเป็นเจ้าสาวของพระคริสต์ โดยมีพระเจ้าพระบิดาเป็นทองคำ, พระเจ้าพระบุตรเป็นไข่มุก, และพระเจ้าพระวิญญาณเป็นเพชรพลอย — วว.21:2, 19ก; 1คร.3:12; พพร.1:10-11.
 - (5) ผู้มิชชั่นไม่ใช่ปัจเจกชนที่แยกจากกัน แต่เป็นเจ้าสาวแห่งกลุ่มชน.
 - (6) ผู้มิชชั่นไม่เพียงต้องสูงงอมในชีวิตเท่านั้น แต่ยังต้องถูกก่อสร้างเข้าด้วยกันจนกลายเป็นเจ้าสาวคนเดียว.
3. “และยังทรงโปรดให้เธอสวมผ้าป่านเนื้อละเอียด สุกใสสะอาด ด้วยว่าผ้าป่านเนื้อละเอียดนั้นได้แก่การประพฤติที่ชอบธรรมของพวกวิสุทธิชน” — วว.19:8:

- (1) คำว่า “สะอาด” ซึ่งถึงแก่แก่ ส่วนคำว่า “สุกใส” ซึ่งถึงการสำแดง.
- (2) คำว่า “ความชอบธรรม” ศัพท์ภาษกรีกยังสามารถแปลว่า การประพฤติที่ชอบธรรม (พหุพจน์).
- (3) ความชอบธรรม (พหุพจน์) ไม่ได้ชี้ถึงพระคริสต์ผู้ทรงเป็นความชอบธรรมของเราซึ่งเราต้อนรับมาเพื่อความรอดของเรา — 1คร.1:30.
- (4) ความชอบธรรมที่เรารับมาเพื่อความรอดของเรานั้นเป็นความชอบธรรมทางทัศนะภายนอก เพื่อให้เราตอบสนองข้อเรียกร้องของพระเจ้าผู้ชอบธรรมได้ ส่วนความชอบธรรมของวิสุทธิชนที่มีชัยชนะเป็นความชอบธรรมทางทัศนะภายใน (ฟป.3:9) เพื่อให้เขาตอบสนองข้อเรียกร้องของพระคริสต์ที่มีชัยชนะได้.
- (5) ดังนั้นผ้าป่านเนื้อละเอียดจึงบ่งชี้ถึงชีวิตหรือการดำเนินชีวิตที่มีชัยชนะของเรา; ผ้าป่านเนื้อละเอียดก็คือพระคริสต์ที่เราได้ดำเนินชีวิตออกมาจากตัวเรา.

4. “ผู้ที่ได้รับเชิญมาร่วมงานเลี้ยงสมรสของพระเมษโปดกนั้นก็เป็สุข...ถ้อยคำเหล่านี้เป็นพระคำที่สัตย์จริงของพระเจ้า” — วว.19:9:

- (1) งานเลี้ยงสมรสของพระเมษโปดกก็คืองานเลี้ยงสมรส ซึ่งก็คืออาณาจักรพันปี ซึ่งเป็นหนึ่งในสายพระเนตรของพระเจ้าเป็นบำเหน็จให้แก่ผู้เชื่อที่มีชัยชนะ — ข้อ 9; มธ.22:2, 11-14; 2ปต.3:8.
- (2) การได้รับเชิญให้มาร่วมงานเลี้ยงสมรสของพระคริสต์ก็คือการได้รับพร เพราะสิ่งนี้จะนำผู้เชื่อที่มีชัยชนะเข้าสู่การรับสุขแห่งอาณาจักรพันปี — วว.19:9.
- (3) งานเลี้ยงสมรสของพระเมษโปดกในที่นี้ก็คืองานเลี้ยงสมรสที่อยู่ใน มธ.22:2; นี่จะเป็นบำเหน็จให้แก่เหล่าผู้เชื่อที่มีชัยชนะ:

ก. การถูกเรียกคือการได้รับความรอด (รม.1:7; 1คร.1:2; อฟ.4:1) ในขณะที่การถูกเลือกคือการได้รับบำเหน็จ.

ข. มีเพียงผู้เชื่อที่มีชัยชนะเท่านั้นจึงจะได้รับเชิญให้มาร่วมในงานเลี้ยงสมรสนี้ เพื่อเป็นบำเหน็จแก่พวกเขา; ไม่ใช่ทุกคนที่ได้รับความรอดจะสามารถมีส่วนในสิ่งนี้.

ค. เหล่าผู้เชื่อที่มีชัยชนะซึ่งได้รับเชิญให้มาร่วมงานเลี้ยงสมรสของพระเมษโปดกจะได้เป็นเจ้าสาวของพระเมษโปดกด้วย — วว.19:8-9.